

GLAS NARODA

Slovenic Daily.

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
2 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$5.00
pol leta 1.50
leta za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropo za vse leta 4.50
pol leta 2.55
" " cetrta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
izhaja vsak dan
izvzemši vse day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.
Dopisni brat podpis in osobnosti se ne
pričebujejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
stimo, da se nam tudi prejmejo
nativiščeagnani, da hitreje
najdimo naslovnika.

Dopisom in pošljivom naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"

2 Cortlandt St., New York City.

Telofon 4887 Cortlandt.

Fariještvo.

—

V neki vasiči z imenom Cortlandt v državi Illinois bodo danes nesli k zadnjemu počitku nekega moža in njegovo mlado ženo, ki sta šla skupno v smrt. Vsaki človek v vasi se je oblekel v žalno obleko, nabralo se je denar za lepe vence in celo prebivalstvo se bo vdeležilo pogrebnih slavnosti v ubogi koči, kjer sta stanovala pokojna ter ju spremilo na zadnjem potu.

Oba nesrečneža, ki sta se pravstovljeno ločila iz sveta, sta torej uživali pri somičanah velik uglel ter sta bila splošno priljubljena!

Ne, ravno nasprotno je bilo res in tudi se nista pravstovljeno ločila iz tega sveta. Ravno ti ljudje, ki ne morejo dati sedaj dosti izraza svoji žalosti, so tu pognali v smrt. Mučili so ju toliko časa z vsemi mukami, katere si more izmisliti srd v ludobja sreca, dokler nista videla drugega izhoda, kot oditi iz tega sveta, ki bi lahko postal zanje paradiž vsled njujino obrehostranske ljubezni.

Puritanska ozkosrčnost je videala v zakonu obih radi bližnjega sorodstva — bila sta si stric in nečakinja — nekaj nemoralnega in raditega je bil zakonski par v občini preziran in zaničevan od vseh. Celo potem, ko je odset sprogradi neprestanih groženj, so ženo nepruhomno zasledovali in mučili, dokler ni slednja v svojem obupu poklicala moža nazaj, da jo reši s pomočjo tega zadnjega sredstva pred srdan somičenjem.

Sedaj si očitajo ti ljudje ter hočejo svojo vest potolažiti s tem, da so priredili za zamrila lep pogreb.

Kar pa stvorijo ozkosrčnost, hinstvo, zloba in zavist, se ne da nikdar več popraviti. Dokler je še najti na svetu farizeje, se bodo vedno dogajale tragedije kot ta, ki se bo končala danes na pokališču v Cortlandt, Ill.

Ceste z največjim pro-metom.

—

Preiskave v zadnjem času, ki se tičejo cestnega prometa v velemestih, so dogane, katere izmed glavnih cest največjih mest je smatrati za najbolj obljudene. Rezultat teh preiskavanj je, da sta dandas najbolj obljudene cesti na svetu cestni vogal pri Mansion House v Londonu in O-peri trgu v Parizu.

Mimo Mansion House pride vsaki dan največ pešcev; čez O-perni trg pa vozi največ vozov. Vsaki dan v tednu znaša število pešcev, ki gre mimo Mansion House, povprečno 500,000, dočim je število vozov 50,000. Preko O-pernega trga v Parizu pa gre vsaki dan 450,000 pešcev in 63,000 vozov.

Za tem obema največjima prometnima žilama modernih velemest pride na vrsto Broadway, ker

v New Yorku, po katerem gre vsaki dan do 480,000 pešcev. Ako se vračuna število ljudi v cestnih karah in drugih vozovih, znaša to število celo 700,000.

Na četrtem mestu stoji Puerta del Sol v Madridu, kjer se strne devet ali deset velikih prometnih žil. Skozi ta vrata gre na dan povprečno 360,000 ljudi.

Friedrichsstrasse v Berlinu znamuje 300,000 in Vladimirskega Prospekt v Petrogradu ravnotočno, dočim gre preko dunajskega Grabna vsaki dan kakih 270,000 ljudi.

Dopisi.

—

St. Mary's, Pa. — Tukaj v te-

naselbini nas je veliko Slovencev, pa tudi Tiroleci, Italijani, Kočevarji in druge narodnosti so v prečiščenem številu zastopane. Z delom gre bolj počasi, ker nam je sneg prekrižal vse račune. Posebno gozdarjem dela debela snežena odeja velike prevlagine. Gozdar, jem ne svetujem za enkrat sem hoditi, ko bo kaj boljše, bom pa že sporolj. Pozdrav! — Frank Kramar.

Falls Creek, Pa. — V tukajšnjih strojnah se prav dobro dela, samo zasluzek je bolj majhen. Zadnji čas je začela krožiti govorica, da bodo napravili Jefferson County "suho" in pozaprili vse saleone. No, bomo že videli, kako bo. Društvo "Kranjski prijatelj" S. D. P. Z. si je izvolilo Turk ameriški državljan. Čestitamo! — Louis Slak.

Houston, Pa. — Dne 19. jan. je tukaj umrl 38letni rojak Janez Verhovec. Bil je mirnega značaja in splošno priljubljen. Doma je bil iz Horjula, vrhnjškega fara. Tukaj zapušča soprogoo in sedem nepreskrbljenih otrok; najmanjši je star osem mesecov. Bil je član treh društiev. Pogreb se je vrnil 21. jan. ob veliki udeležbi rojakov na katoliško pokopališče. Bodil mu lahka tuja zemljica! — Janez Skok.

Belmont, Pa. — Z delom gre še

dost dobro, samo vozov primanjkuje. Rojakom ne svetujem sem hoditi. Dne 18. jan. smo ustavili samostojno društvo in mu nadeli ime "Jazzec". Ko bomo na-

pravili kako veselico, bomo gotovo povabili "Lisjake" iz Ralphona da bo zabava tem večja. Za

uradnike so bili izvoljeni sledenči: predsednik Anton Junee, podpredsednik Janez Zakraješ, tajnik Andrej Susman, podtajnik Valentín Vidmar, blagajnik Fran Supančič. Z bratskim pozdravom A. Susman, tajnik.

Oglesby, Ill. — Ker se o naši naselbini tako malo sliši, sem se jaz namenil oglašiti, da ne bodo rojaki mogoče mislili, da spominkujem spanje privičnega. Z delom gre bolj slaba, kakor povsod. To varne za cement obratujejo z dvema tretinama delavec. Komaj se zaslubi za vsakdanji kruh, za zavavo pa prav malo preostaja. Večno ljudi je brez dela in brez vseh sredstev. Na društvenem polju prav dobro napredujemo. I-

mamo štiri podprtina društva, eno

sv. Barbare — se je šele pred kratkim osnovalo, pa že sedaj šteje 25 članov. Seje se vrše vse

po prvo nedeljo v mesecu v prostorih A. Kurenta. Rojaki, pristopajte, da ne bo prepozno! V združenju je moč! Z združenjem se da vse doseči! Sloga jači, nesloga — pravi pregovor. S pozdravom Anton Ess.

Denver, Colo. — V sedmi številki "Glasa Naroda" sem bral

dopis rojaka Berceta, v katerem opozarja rojake, "da naj ne se dejajo na lim nekemu agentu na Blake St. v Denver, Colo., ki do- bavlja družbam stavkokaze". Ker

je čutim pri tem jaz prizadetega,

zahtevata moja čast in poštenje,

da mu primereno odgovorim. Go-

spod Bercu, dokaž mi, kedaž in

katero osebo sem že postavljal

zakavokaz! Z resnic na dan!

Ali se še spominja, da si bil

sam pred kakimi osmimi leti

zakavokaz? Ali se še spominja,

da si v mojem saloumu kričal in

se rotil, da si ti na Leydenu ravn

no toliko kot boss P. Stangor in

da te on ne more ven spoditi? Ne

obsojaj po krivem drugih, ker

sam vreden največjega obsojanja stojno jed samo, ali daj posebej kot dvakratni stavkokaz! Ako pa pride k meni na čašo pive kak tebi neljub Slovenia, ki dela kot stavkokaz, ni to moja briga. Njegov denar je ravno toliko vreden kot tvoj. K meni zahaja razente-

ga veliko boljših unijskih mož, kakor si bil kedaj ti, ali boš. Dokler svojega natolevanja javno ne prekliče, te imenujem lažnjiva in človeka najnižjega kalibra. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce — zapomni si, g. Berce! Pridnoži na željo kaj več. Pozdrav vsem rojakom, coloradskim strajkarjem pa želim oblišči uspeha in skorajnje zmage. — John Debeve.

Valley, Wash. — Odkar sem čital zadnji dopis iz tukajšnje na-

selbine, je minilo že precej časa,

pa tudi danes nimam nič vesel-

ga za poročati. Dne 8. jan. smo

polozili v čevlju v slani vodi,

en funt na kocke narezane svij-

nekega mesa, meso duši, da se za-

rumeni, nato pa prideni pol žlice

moke, ščep popra, osoli vse, malo

pomešaj ter pridaj še v vreli vodi

prekuhanega kislega zelja (pol

kvartu ali več), pusti še dušiti

čake pol ure, pridaj še žlico kisle

smetane. Vse skupaj premešaj in

stresi, v skledo, zraven pa daj v

oblike krompir.

— John Debeve.

Valley, Wash. — Odkar sem čital

zadnji dopis iz tukajšnje na-

selbine, je minilo že precej časa,

pa tudi danes nimam nič vesel-

ga za poročati. Dne 8. jan. smo

polozili v čevlju v slani vodi,

en funt na kocke narezane svij-

nekega mesa, meso duši, da se za-

rumeni, nato pa prideni pol žlice

moke, ščep popra, osoli vse, malo

pomešaj ter pridaj še v vreli vodi

prekuhanega kislega zelja (pol

kvartu ali več), pusti še dušiti

čake pol ure, pridaj še žlico kisle

smetane. Vse skupaj premešaj in

stresi, v skledo, zraven pa daj v

oblike krompir.

— John Debeve.

Valley, Wash. — Odkar sem čital

zadnji dopis iz tukajšnje na-

selbine, je minilo že precej časa,

pa tudi danes nimam nič vesel-

ga za poročati. Dne 8. jan. smo

polozili v čevlju v slani vodi,

en funt na kocke narezane svij-

nekega mesa, meso duši, da se za-

rumeni, nato pa prideni pol žlice

moke, ščep popra, osoli vse, malo

pomešaj ter pridaj še v vreli vodi

prekuhanega kislega zelja (pol

kvartu ali več), pusti še dušiti

čake pol ure, pridaj še žlico kisle

smetane. Vse skupaj premešaj in

stresi, v skledo, zraven pa daj v

oblike krompir.

— John Debeve.

Val

Miss Violet.

Novela. — Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Dalje.)

Z veliko težavo se je premašoval. Sele, ko so utihnili zadnji akordi ogreskih gosil, je izpustil Violeto.

"Ali naj Vas popeljem k Vašemu očetu, Miss Marston!" jo vpraša.

"Ne. Mojega očeta se ne sme niotiti. Sedaj igra v sobi za gospode. Kajti tudi on se hoče zavati", ga pouči Violeta. "V zimskem vrtu bo najbrže prehladno."

Lev pogradi ogrinjačo, ki jo je pustila neka dama na bližnjemu stolu, ter jo ogrne čez Violetino rame.

"Hvala! Zares, valček me je razgrbel doceela."

In njene oči so zrle v njegove. Pogleda si ni mogel prav razjasniti. In spet se je razleknila nepopisljiva naslada po celiem njegovem živcu.

Ne brigajo se za ostalo družbo, ki je strmila z dobrovoljnimi in posmehujučimi pogledi za njima, odpelj Lev svojo damo iz dvorane v zimski vrt, ki je bil tik plesnišča.

Pod velikimi in košatimi palrami, sočnimi muzam in drobnolistnatimi feniksi je bilo polno stolov-pletjenjakov in mehkih baržastih zof. Violeta smukne na nizek s pisanošvitnim blazinami prevlečen stol, ter povesi sramljivo svojo glavico. Lev je stal pred njo zrč na mogočno rjavu kito, v kateri se se lesketa srebrnobeli biseri. In urno so se mu dvigala prsa.

"Ali nečete prisesti?" zaprosi deklica.

V tem nagovoru se mu je zadealo nekaj tujege in prisiljenega. "Danes popoldne ste me drugače nazivali na dirkališču. Tako lepo se je slišalo", zamrma Lev.

Violeta je držala obe roki ob majhnih ušesih, v katerih so bili obeseni veliki briljanti na drobnih srebrnih žičeh. "Papa mi je povedal, kako grozen pogresek sem napravila. Na Nemškem se sime tikati samo tistega gospoda, s katerim si je v sorodstvu, ali kaj enakega."

Z nežnim nasmehom se je Lev zazrl v njen dražestni obrazek, katerega je bila obrnila proti njemu navzgor. "Mene lahko tikit, kadarkoli in kolikorkrat hočete."

"Zakaj ravno Vas?"

"Ker bom znal ceniti to predpravico in je ne izrabljil ter si ne delal pretiranih upov vsed tega, kakor bi storili to morebiti drugi", ji odgovori hitro.

"Kakšne pretirane upete?"

Majhna zadrega ga je popadla, in obotavljala se je z odgovorom.

"Vi mislite, da me bi hotel gospod, katerega bi jaz tikala, takoj omožiti?" vpraša Violeta z nekako iročnim usmehom.

"Ta možnost nikakor ni izključena", odgovori Lev okorno.

"O, h — veste, kaj takega mi ne dela prav nobene preglavice. Ena ženitna ponudba več ali manj? To ne škodi nič. Mnogo je bilo že takih snubačev, ki me se snoh niso videli nikoli."

"Strašno!"

"Zakaj? Saj mi je treba reči samo 'ne', in zadeva je rešena."

"Te izkušnje so Vas privredle do tega, da rečete vsakomur 'ne' ter vidite v vsakomur loveca za srečo!"

S silno napetostjo je čkal njenega odgovora.

"Ne, tega ne delam", je odgovorila deklica po kratkem molku počasi. Sladek pogled je plaval v velikih očeh, ko je dvignila nalahko zaokrožene trepalnice ter mu pogledala naravnost v oči. "In mož, katerega vzamem, mi mora biti všeč, in ljubiti ga moram."

"In doslej še niste zanjubili nobenega?"

"Tistih mož, ki so vprašali za mojo roko, prav gotovo ne."

Lev se je odvalil težek kamen s srca. Urno je stopil za koren naprej ter se sklonil čez njen stol: "Violet!"

Ali bliskovito urno se je spomnil tedaj svojih zamotanij in vsed ponesrečene dirke še brezupnejši razvededranih razmer ter se naglo streznih stopivih spet koren nazaj. Mehanično je jel s prsti trgati perje z vanilije, ki se vila okoli debelega palminega

debla. Zrelo stroje je razsirjalo močen vonj po celi okolici.

"Prehladno je tu Vas, Miss Marston. Dovolite, da Vas popeljem nazaj v plesno dvoranu!"

Njegov glas je bil bladen in skoraj zapovedalen. Zato je vstala.

"Imate prav. Atmosfera se je ohladila tu nadomada in tako zelo, da skoraj zebe", odgovori deklica. "Ali lahko se pa spet ogreje. Mislite tudi Vi tako?"

"Gotovo. Vendar pa Vas ne smem izpostavljati nevarnosti, da se prehladite."

Spet ji je ogrnil ogrinjačo čez rame. "Mnogo gospodov gotovo že zelo nestrpnno čaka na Vas, da se zavrite z Vami po dvorani, Miss Marston."

"Naj le čakajo! Kaj me bri-gajo!"

"Bi-li rajše ostali z mano tu na tem vrtu?" mu je privrelo nenehote na jezik.

"Da, to bi rada."

Globok vzdih mu je dvignil prsa. "Miss Marston, zahvaljujem se Vam za sočutje, za Vašo zaupljivost — skratka za vse!" deklica.

"Dobro. Torej, Kuno. Ti potegnem prvi. O, usodepolni trenutek! Skoraj se bo vedelo, kdo naj zasnubi rjavoloso Miss!"

"Papir, črnilo, peresa!"

"Prosim lepo, — vse je na prisni mizi pri oknu."

"Lepo. Potem se pa lahko izgubite!"

"Ne vem, kaj mi je tako ne-prijetno na zabitem obrazu tega človeka", de Lev, ko so se vrata zaprla za natakarjem.

Devičar gre po velik kos papirja, črnilo in pero.

"Kaj pa hočeš s to pisalno ro-

potijo tako pozno v noč?"

"Zaznamovati hočem naše dol-gove. Saj veš, Lev! Zate sva se podpisala kot poroka pri tistem kopahu. Cakal je uspehov na lirkališču. Tam si jo slabno opravil. Ce ne poravnamo dolga pri-njem, potem nas naznani našemu komandantru. Kaj potem?"

"Imate prav, gospica Marston. Vkljub temu pa so razmere, v katerih je treba več poguma za odnehanje kakor pa za uspehe", odgovori resno poročnik.

V tem nagovoru se mu je zadealo nekaj tujege in prisiljenega. "Danes popoldne ste me drugače nazivali na dirkališču. Tako lepo se je slišalo", zamrma Lev.

Violeta je držala obe roki ob majhnih ušesih, v katerih so bili obeseni veliki briljanti na drobnih srebrnih žičeh. "Papa mi je upiral, da bi jo moral gledati, ko bi se vrtela z drugim po svetlih parketih.

"Ne. V svojo sobo grem", od-

govori deklica počasno.

In spet je zadihal prostje. Na-

to je prijal za roko, privihnil dolgo rokavico in poljubil njeno roko za pestjo, kjer je bila verižica, ki se v zapestju polna bleščecih draguljev.

"Pa Ti je vendar všeč?"

"Gotovo. Izprva ni bilo bogove kaj med nama. Prijazen sem jih bil kakor vsaki drugi lepi deklici. Ali od danes popoldne po dirki, ko me je pogledala tako lepo in sočutno s svojimi nebeskimi očmi, odtakrat jo imam rad. Prav zares jo imam. Saj je bila Vio-leta edina, ki je pojmovala mojo nesrečo ob dirkanju."

"Ti si, Devičar! Ne plesči nič več!" ga vpraša naglo Valburžan.

"Zdaj hočeva s Kumom v nje-

govi sobi spregovoriti pametno sedeso s tabo, Lev."

Ne da bi mogel prijatelj odgo-

voriti, ga potisne skozi vrata plesne dvorane.

Kuno pl. Valburžan je šel za

njima zaklicavši prvemu nata-

carju neko naročilo.

Tako, sedaj smo sami med seboj ter si moremo povedati kar iz sreca. Clovek, kako moreš porabljati 'Clypere' za parfum?" zmerja Devičar ter viha nos.

"To je vendar že popolnoma za-tarello."

"Kaj pa je sedaj najnovješ-

čnost?"

"Ideal. Sicer velja stekleniča-

a dvajset kron, pa je treba samo nekaj kapijic vselej. Ti se ploh parfumuje preveč."

"Danes sem mborai preganja-

i pohlevni duh."

"Dobro — pa ne s to gnojni-

zo."

"Clovek bi skoraj misil, da

ta briveca ter hočeta hvalejti vsak voje izdelke", da Lev dolgočasno sedeč tako, da jima je kazal apol hrbot. In kacid je svalčico.

"In doslej še niste zanjubili no-benega?"

"Tistih mož, ki so vprašali za mojo roko, prav gotovo ne."

Lev se je odvalil težek ka-

men s srca. Urno je stopil za

koren naprej ter se sklonil čez njen stol: "Violet!"

Devičar dvigne visoko svojo

časo za šampanjec ter z velikim teno in neovirano zasmubiti kras-

zanimanjem motri ostre svetlobno odseve v brušenem steklu.

"Denovati si pa vendar amem, da si daje Miss Marston tuamtan den-Badna naju ne bo nikakor oviral pri tem. Ti pa moraš na-

magoči se začne z 18. letom.

Ce ima dekle čeden obraz in čez

pas ne meri več kakor 44

centimetrov, dobi hitro službo in

zasluži na mesec po 200 do

300 frankov. Toda to plačilo je

kravo zasluzeno.. Taka "mane-

kinka" mora na dan oblec in sle-

či po 40 do 50 oblek. cele ure mo-

ra stati z razprostrtnimi rokami,

kar je silna muka, in se obračati

pred kupovalkami. Zahteva se

pa od nje še več. V prvi vrsti mo-

ra imeti skrbno negovane roke.

Najlepša obleka izgubi veljav-

ce tista, ki jo oblec, nima lepli-

rok. Zato pazijo pariški krojači

pri svojih "manekinkah", da mo-

rajo imeti roke "kakor kaka voj-

odinija". Celo ponosi v spanju

trete dekleta, da si "ohranijo

lepe roke. Ne samo, da si jih zve-

či snažijo, mažejo s kremo in oblačijo nanje rokavice, porabi-

jo tudi posebne železne priprave

da ostanejo prsti ravni in da

so ožji na koncu. Ker tudi naj-

lepša obleka lahko izgubi na ve-

javni, je nositeljica okorna, gle-

dajo krojači seveda tudi na to-

da se tako dekleti graciozno vede-

in da so tudi njene kretnje in vsi

ni meniji "kakor kaka voj-

odinija". Sploh se morajo dekleta

na vse načine truditi, da spravi-

ja prodaj izložene oblike, kada

jih imajo na sebi, do kar največje

veljavje. Torej trd kruh, jak

trd kruh. A kako malo časa traja

ta kruh, saj mine tako hitro tist-

čas, ko ima dekle 42 do 44 centi-

metrov čez pas. Kaj potem iz teh

deklet postane? Tiste, ki imajo

Noči groze.

Doživljaji detektiva in zdravnika dr. Burtona.

Priredil J. T.

(Dalje.)

Revolver je držal v roki; prav razločno sem videla, kako se je svetlikala cev.

Kje je bil pa Vaš mož? — je silič dr. Burton nestrpno vajno.

Ne vem; v sobi ga ni bilo. Pa saj Vam pravim, da je bil nekdo drugi. Moj mož ni bil!

Ali se Vami ne zdi? — Burton me je pogledal in v njegovih očeh je bilo vse prej kakor prijaznost.

Meni je bilo grozno pri sreču, ko je stal oborožen človek v sosednji sobi — je nadaljevala dama s tresočim glasom. — Splačala sem se nazaj v posteljo in se nisem upala ganiti. Tako sem le žala dolgo, dolgo časa v smrtnem strahu! Gotovo sta minili dve uri, ko je slednjši prišel iz sosednje sobe neki človek in obstal pred mojo posteljo. Jaz sem zakričala, odgovoril mi je pa prijazen glas mojega soproga. — No, Cerisa, mogoče si včeraj zvezler jedla malo preveč salate in pečenke?

Jaz sem zastokala in zavpila: — Oh, Morton, grozne sanje sem imela! Sanjala sem, da si bil tudi drugi človek.

On se je nasmehnil, legel k meni in posteljo in zaščetal: — Ne, ne, otrok, ne bo se! Jaz sem prav! — Nato je zaspal, jaz sem si pa prizadevala, da bi prepričala samo sebe o ludih sanjah.

Burton je nekoliko pomolčal, nato pa v moje veliko začudenje vprašal: — Ali veste zagotovo, da niste vzel nič uspavalnega praska, Mrs. Arlington?

Zagotovo vem, da ga nisem. — Kako je izgledal oni možak?

Oh, prosim Vas, ne vprašujte! Na sebi je imel velik plasč, in oči so se mu svetile kot volku. Če se le spomnem nanj se vsa stresem.

Ali je bil podoben Vašemu soprogu?

Mojemu soprogu? Mojemu lepemu Mortu? Imel je dolgo črno brado, Morton je pa vendar gladko obrit. Razentege je bil slab običen. O moj Bog, ta strah! — Začela se je tako krčevito stresati, da ji je pomolil dr. Burton steklenico amonijaka pod nos. Pri tem mi je zaščetal: — Boljše je, da jo ne vprašujeva več.

Njen odgovor je bila zelo začudil: — Od one noči ga nisem več videla, pač pa nekega drugega moza, ki je bil še strašnejši.

Burton mi je namignil, češ, da ni pri zdravi pameti.

Povejte, gospa, zakaj bi skrivali? Midva Vam le debro hočevo.

In mojemu možu ne boste črnihili niti besedice?

Ne bojte se! — Že vsaj prej ne, dokler ne bo ugaška rešena.

No, poskušala bom, največja, kar hoče! — Globoko je zasopila in pričela: — Drugi večer se ni prigodilo ničesar posebnega. Ker je moj mož spal do opočan sem šla v sosedno sobo, pa nisem opazila ničesar sumljivega, razen dveh napol občganih žveplenk na tleh.

Dve žvepleni? Potem je moral na vsak način dvakrat vstati.

Skorajgotovo si je bil pričkal cigaretto — to večkrat storil.

Toraj kot pravite, niste oponičali ničesar drugega?

Ničesar; samo tla v veži so bila nekoliko umazana. Ker je ponoči deževalo, je prinesel najbrže Karo blato na taceah.

Karo je Vaš pes, kaj ne?

Da, moj pes.

Kje se potika po noči?

Ponavadi spi v veži. Lahko, da je bil to noč zunaj; lajanja nisem slišala.

In prihodno, noč?

Sem bila mirna. Drugo jutro je prišel dr. Stohl in mi zapisał prasek, ker se nisem dobro počutila. Minilo je deset dni, potem pa — oh dr. Stohl — ali moram res še enkrat ponoviti to strašno zgodbo?

Najboljše je, Mrs. Arlington, da bo slišal tudi moj tovar.

Naj bo! — krčevito je stisnila roke in nadaljevala:

Ko sva se včeraj zvečer očitali pri njem. Nadalje Vas opozoli enajstih vrnila iz gledališča, sem bila tako nervozna in razburjena, da mi je Morton hotel na vsak način vslil prasek. Jaz sem se branila, slednjič me je pa vendarle pregovoril.

Nato sva šla spati, pa zlepila ničemogla zaspati. V nekaki omotici sem stegnila roko izpod očete. Postelja mojega moža je bila prazna! V istem trenutku sem tudi zaslišala neko šumenje v sosednji sobi. Hipomna sem se popolnoma zavedla in rekla sama pri sebi: Šla bom tja in se prepričala, če niso bile sanje. Bosa sem se splazila do vrat in jih odprla. O, moj Bog! V sobi je stal neki človek z rjavimi lasmi in groznim, naravnost peklenškim obrazom! V rokah je držal revolver in gledal proti vratom.

Meni je bilo grozno pri sreču, ko je stal oborožen človek v sosednji sobi — je nadaljevala dama s tresočim glasom. — Splačala sem se nazaj v posteljo in se nisem upala ganiti. Tako sem le žala dolgo, dolgo časa v smrtnem strahu! Gotovo sta minili dve uri, ko je slednjši prišel iz sosednje sobe neki človek in obstal pred mojo posteljo. Jaz sem zakričala, odgovoril mi je pa prijazen glas mojega soproga. — No, Cerisa, mogoče si včeraj zvezler jedla malo preveč salate in pečenke?

Jaz sem zastokala in zavpila: — Oh, Morton, grozne sanje sem imela! Sanjala sem, da si bil tudi drugi človek.

On se je naslovil, legel k meni in posteljo in zaščetal: — Ne, ne, otrok, ne bo se! Jaz sem prav! — Nato je zaspal, jaz sem si pa prizadevala, da bi prepričala samo sebe o ludih sanjah.

Burton je nekoliko pomolčal, nato pa v moje veliko začudenje vprašal: — Ali veste zagotovo, da niste vzel nič uspavalnega praska, Mrs. Arlington?

Zagotovo vem, da ga nisem. — Kako je izgledal oni možak?

Ali mu niste ničesar omenili? — je vprašal Burton.

Ne, oh ne! Tega si nisem upala. Pomislite, kako bi mu bilo pri sreču, če bi začel dvomiti o pravi pameti svoje soproge. Ne, sklenila sem takoj dragi dan obiskati Vas, dr. Stohl, kar sem tudi storila. Prosim Vas, kleče Vas prosim, dajte mi samo eno toljalino besedo! Recite, da nisem blažna!

Saj sem Vam že prej reklet, da niste — jo je prekinil dr. Burton. — Samo nekaj še: Kje je bil Vaš pes to noč?

Zagotovo ne vem, toda skoraj bi rekla, da je ležal pod mojo posteljo.

Ali ni nič zalažal?

Ne, niti glas ni dal od sebe. Ravnogatevadelj mislim, da sem sanjala. Tudi to se spominjam, da je bila ravno četrta ura, ko sem se vrgla na posteljo.

Ali ste vrata popolnoma odprli?

Ne, komaj za štiti prste.

Ali je bil možak podoben onemu, katerega ste videli pred desetimi dnevi?

Ne, popolnoma nič! Prvi je bil majhen in čokat, drugi pa velik in suh. In slednjši — sta se razločevala tudi v drugih stvari.

V čem naprimer? — je živahn poizvedoval dr. Burton.

Oui mož, ki sem ga videla včeraj, je nosil dolgo nočno srajce.

Nočno srajce! — Jaz sem komaj zadrljala smeh.

In kje je bil Vaš soprog?

Ne vem.

Ali mu ni bil oni mož podoben?

Ne; imel je rjavu brado! — je boječe zajecala in proseče vzkliknula: — Pomagajte mi! Rešite me, rešite me, prosim Vas!

To zadevo bova že midva uredila, kaj ne, dr. Stohl? — se je oglašil Burton. — Ne bojte se, gospa! Prizor se ne bo nikdar več ponovil.

Hvala Bogu! Kaj namaravate? Ali mi boste dali kaka druga zdravila?

Predvsem ne smete več spati v sobi, kjer ste spali dosedaj. Poklical me je k sebi, mi zasečetal par besed na uho in se vrnil k Arlingtonovi reči: — Dr. Stohl je istega mnenja kot jaz. Na zunanje ne smete kazati nobene spremembe. Zahajajte se zanaprej v družbo, zabavajte se po svojem, samo spati morebitne drogad. Kaj ne, da imate več sob?

Mrs. Arlington ima krasno palajoča na šestinpetdeseti cesti med peto in šesto Ave. — sem ga prekinil.

Karo je Vaš pes, kaj ne?

Da, moj pes.

Kje se potika po noči?

Ponavadi spi v veži. Lahko, da je bil to noč zunaj; lajanja nisem slišala.

In prihodno, noč?

Sem bila mirna. Drugo jutro je prišel dr. Stohl in mi zapisał prasek, ker se nisem dobro počutila. Minilo je deset dni, potem pa — oh dr. Stohl — ali moram res še enkrat ponoviti to strašno zgodbo?

Najboljše je, Mrs. Arlington, da bo slišal tudi moj tovar.

Naj bo! — krčevito je stisnila roke in nadaljevala:

Za smeh in kratek čas.

NEPREMISLJENO.

Pomisli, moja teta Amalija je porodila trojčke! " "Eh, kaj trojčke! Kar Ti poveš, je vedno resnično samo na pol!"

"NAJLEPŠA" DEVICA SEDI.

Stražnik: "Javne nasade ro pati je kaznivo."

Gospod: "Oh, radi te ne rože! Saj vidite vendar: Tam-le sedi moja nevesta..."

Stražnik: "Ta? No, veste kaj, potem je pa Vam en cokin prava igrača!"

Dela se boji.

E. Joža... kaj pa to, da si spet doma?

Kaj hočeš — v Ljubljani ni bilo dela dobiti.

— Ne? Ej, in ti si vendar s takom malim zadovoljen?

Maščevanje.

Hči: Mama, jutri me pride oficijal Sekirec snubit.

Mati: Ta človek mi je tako strašno zopern, da bi me skorobeselio, da bi postala njegova tašča.

Previsoko jo je cenil.

— Ali res misliš, da te ljubi?

— Gotovo! Ko sem jo zasmobil, sem ji odkritosršno povedal, da nimam nič denarja. Pa mi je ljubinovo rekel: Samo da imam dosti kredita, pa se bo že živel.

Previsoko sem jo cenil, dragee, previsoko!

Tvoja zaroka se je razdrila?

Lej, lej! Prej si pa vedno pripovedoval, kako si srečen in kako visoko eeniš svojo nevesto.

— Previsoko sem jo cenil, dragee, previsoko!

MAJHEN DEZNICK.

"Ta dežnik je za ljudi, ki ni majno nobenega trebuha."

SMOTER ŠTUDIJA.

"Počemu študira Tvoja nevesta tako dolgo jedilni-list?"

"Izračunati hoče potem, koliko si prihranim, kadar bova poročena."

Slov. samostojno podp. društvo
"EDINOST"

V LA SALLE, ILL.

Ustanovljeno 9. maja 1903. Inkorporirano dne 18. avgusta 1911

v državi Illinois.

Glavni odbor:
Predsednik: Ivan Novak, Box 178, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lovoslav Zevnik, 1037 3rd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Lepič, 1185 3rd St., La Salle, Ill.
Družbeni: Janez Golobč, 201 Union St., La Salle, Ill.
Zapisnik: Matja Kralj, 1125 3rd St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Ogledby: Fran Jerina Jr., Box 58, Ogledby, Ill.

Franc Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Matevž Urbančič, 1326 3rd St., La Salle, Ill.
NADZORNIKI:
Joe Nuk
Joe Fr. Bigles, 1227-3rd St., La Salle, Ill.
Vinc. Klans ek
Postaneč: Janez Golobč, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastavnik: Anton Strukelj, 202-1st St., La Salle, Ill.
Redne mesečne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob azi ura
popoldan v dvorani sobrata Mat. Kompa.
Rojaki v La Salle in okolici so vladivo vabljeni k občnemu pristopu.

Bolniški odbor:

Joe Nuk
Klans ek

Postaneč: Janez Golobč, 203 Union St., La Salle, Ill.

Zastavnik: Anton Strukelj, 202

Iakorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOHN GERM, Box 57, Braddock, Pa.
 Podpredsednik: MICHAEL MOLUCHAR, 115-7th St., Calumet, Mich.
 II. podpredsednik: ALICE BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, Mich.
 Glavni tajnik: GEO. BROZELIC, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 106, Ely, Minn.
 Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 88, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
 JOHN KRZISNIK, Box 123, Burdine, Pa.
 JOHN VOGRIČ, 444-6th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSEC, 6412 Matta Ave., Cleveland, O.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1705 E. 28th St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHLAR, 205-6th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 101, Black Diamond, Wash.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Zupan ljubljanski je dobil vabil od slavnostnega odbora v Nišu na svečanost povodom 1600-letnega Konstantinovega edikta. Niš (v Srbiji) slavi ta jubilej predvsem z bogom tega, ker je bil cesar Konstantin Veliki, ki je izdal edikt o ravnoopravnosti krščanske vere s starorusko, rojen v Nišu. Župan dr. Tavčar je poslal v Niš pismen pozdrav.

Eneržijo ljubljanske državne policije: je bilo občutiti 55 let stari Janez Hvala iz Zgoraj Šiške. Hvala je te dni beračil po Zgornji Šiški in je bil pri tem poslušan z bogom tega, ker je bil cesar Konstantin Veliki, ki je izdal edikt o ravnoopravnosti krščanske vere s starorusko, rojen v Nišu. Župan dr. Tavčar je poslal v Niš pismen pozdrav.

Pollak: Pollak, ki se sedaj nahaja v zaporih ljubljanskega okrožnega sodišča, tudi doslej vsako krivdo na roparskem umoru trgovca z živino Schwarza. Pravi, da ne pozna nobenega Polka in tudi Schwarza ni poznal; tudi zanika, da bi se bil za časa Schwarzovega umora nahajjal na Zgornjem Stajerskem. Drugače pa se njegova zunanost popoloma ujemata s popisom, ki ga imajo o njem oblasti. Preiskavo vodi državni pravnik pl. Sellers in se mora stvar v Pollakov identiteti v kratkem pojasniti.

PRIMORSKO.

Politična šola: V Dutovljah je priredilo slovensko politično društvo politično šolo, ki je trajala tri dni. Šola je bila zelo dobro obiskana. Predavalci so razni predavatelji o ustavi, o občini in občinski upravi, o volilni pravici, o društvenem in zborovalnem pravu, o časnikarstvu, zadružništvu, socialistizmu, o društvih, o gospodarskih razmerah itd.

Povratek avstrijskih vojakov iz Albanije.

Dne 3. jan. so se vrnili v Trst vojaki 97. pešpolka, ki so bili v Albaniji. Doma ostajo ti vojaki do spomladni. Takrat se bodo vrnili v Albanijo, kjer bodo opravljali službo obmejnih orožnikov.

Zepni tat.

Namreč so v Ljubljani: Prahvar Šimen, mestni ubožeč, 88 let. — Lovro Malin, mestni ubožeč, 52 let. — Josip Goršček rejence, dva meseca. — Fran Željković, miner, 20 let. — Ivan Jenšković, sin pokrovskoga pomočnika, pol leta. — Marija Kermelj, zasebnica-hralka, 80 let. — Fran Oblak, hrapec, 41 let. — Franciška Fišter, žagarjeva žena, 37 let. — Josip Krošelj, sin železniškega premičaka, 7 mesecov. — Fran Zaletel, mestni delavec, 64 let. — Alojzij Ljubič, mestni ubožeč, 78 let. — Anton Piteri, kleparski pomočnik, 48 let.

Novo avijatično postajo

bodo spomladni pričeli graditi v Portorožu. Postaja bo do jeseni gotova in takrat pridejo tja prvi aeroplani.

Brezposelni domači delavci

v Trstu dobne zemljiško delo pri Novem trgu v ulici Sette fontane in pri zgradbi nove šole v okraju S. Vito.

Reške novice.

Na Reki so prijeti nevarnega tata in roparja, 25 let starega Antona Kosiča iz Vodice. Kosič je pred nekaj dnevi napadel v ulici Stajo Romano na Reki železničarja Pongrača in mu vzel uro in demarnico. — Na Reki je bil obsojen izseljenški agent Konan Cirjak na sest tednov ječe, ker je hotel brez potnih listin spraviti v Ameriko mladičenka Ivana Bojko in Ivana Dančo. — Svoječasno smo poročali, da je vlonil nekdo v tobakarno tipografije Schneiderja na Reki. Vlonil je bil 57letni stolar Anton Madera, doma iz Ljubljane. Madera je obsojen na Reki na tri leta težje ječe. Madera je jake nevaren vlonilee. Bil je že 11krat kaznovan. Najmanjša kaznen je bila 7 mesecev in najhujša 7 let. Zadnja njegova kaznen je bila dve leti. Komaj je prišel mož iz ječe, da je zopet vlonil in si zasluzil 3 leta.

ŠTAJERSKO.

Iz Ormoža. Dne 31. decembra smo pokopali najstarejšega našega močana, glednega moža Simona Kandriča, gospodinjicarja in posestnika tukaj, ki je dosegel redko starost 89 let.

V župniji Št. Lenart pri Sedmih studenih je dne 4. jan. umrl po dolgi in mučni bolezni v 80. letu starosti oče župnika Franca Treiberja, Tomaz Treiber.

Nemci in iredenta.

Primorski Nemci so prišli s svojo novo poli-

tiko v strasne škripece. Proglasili so boj proti Slovanom in vzeljeli v začetku (?) Italijane. Sklenili so z njimi bojno zvezo in postavili načelo, da se italijanski element na našem Primorju ne sme več oslabiti, ker bi vsako nadaljnjo poti vemo v posebnem gospodarsko oslabljenje italijanskega elementa pomenilo novo znago zmogovitih Slovanov, ki ogrožajo cel jug. Seveda to Nemci boli, ker vedo, da jim bodo Slovani enkrat lujo posvetili kot so jim pa Italijani, kar so poskusili že pri severnih Slovanih. Posumno pa so padli Nemci po Sloveneh. Malo jih je, toda njihovo prodiranje na vseh straneh je mogočno in se ne da ustaviti. Zvezali so se torej z Italijani, da jim ti pomagajo ustaviti tavan, da jih pomažajo zajeziti pohod po svoji zemlji. In prekrstili so živalno delo in vsestranski napredki Slovencev v socialnem, političnem in gospodarskem oziru v balkansko iredento. Tega imena se Nemci strašno boje. Iredento jim je bila trn v peti in laški iredentist pa najhujši sovražnik države, vere in cesarja. Obsodili so jo v smrt, toda doseči je niso mogli. Sedaj pa, ko so se zvezali s temi bratci, bi radi odvalili od njih ta madež in ga prisilili Slovanom. Seveda je za Nemci, ki tako strogo varuje interese Avstrije, malo nerodno, če se pridruži njegovemu heil-klicu predenec laški Evviva Italia. To da kaj storiti! Iredento bomo prekrstili, Slovenci so iredentisti, pa dobro. Toda Italijani so v tizvezki kot paglaveci. Nič se ne oziroma na svoje zaveznike, marveč uganjujo naprej svoje laške burke in napadajo neprestano nemško-avstrijsko vlado, se pretepoj z nemškimi dijaki, demonstrirajo s soljarji in solaricami, zbabljajo čez nemške udružnine, itd. Sploh Nemci imajo z njimi strašne tezave. Vedno morajo prikrivati in plažiti njihove razposajenosti. Sedaj pišejo nekateri tako-le: V Jstri, Furlaniji, v Trstu se vzdržujejo Italijani napade Slovencev in Hrvatov, toda njihov položaj je obopen posebno še zaradi skrajnosti razmerja napram državi. Avstrija jih ni nikdar ljubila in obratno. Njihov temperament in njihove metode se ne dajo prilagoditi v avstrijski okvir in hiščišča disonanca onemogoča še danes vsako skupno igranje. Ko sta bila višja kultura in gospodarsko blagostanje še mogočna in odločilna politična faktorja, so Italijani še veljali nekaj v deželi in v državi. Danes pa, ko ne odločuje več samo par glav in nemore tiranizirati ljudstva ohola prepotenca, so izgubili numerično, slabši Italijani pa elein obrežju poštovanju vredni direktni vpliv na državno življenje. Tako pišejo sedaj Nemci. Končno pa pravijo, da se morajo sedaj potegniti za te zavožene brate, da morajo plavati proti reki in se odpovedati eventualnemu pridobivanju, ki bi jih dobili, da niso proti Slovanom in to samo zato, da ne zavlada v mestu in deželi Sloven. Slovenci se seveda za to ne bodo brigali. Imeli so že od nekdaj dva sovražnika in končno jim je vseeno, ali rujeta proti njim tajno ali pa javno zvezana. Res pa je, da so se zvezali Nemci z iredento proti svojim sosedom Slovencem, avstrijski Italijani pa so poklicali Turka v deželo.

Sedanji informacijski kupon

C. E. Brooks 2434 State St., Marshall, Mich.

Prosim pošljite mi potom pošte v običajnem zavitku vso ilustrirano knjižico in natančna pojasnila o vsem aparatu za zdravje kila.

ZASTONJ INFORMACIJSKI KUPON

C. E. Brooks 2434 State St., Marshall, Mich.

Prosim pošljite mi potom pošte v običajnem zavitku vso ilustrirano knjižico in natančna pojasnila o vsem aparatu za zdravje kila.

IGNACIJ DOLENE, SUSIE, Wyo. (19-22-1)

KOLEDARJI

so dobiti:

Little Falls, N. Y., Frank Gregerka, 2 Caster St.

Comemangh, Pa., Ivan Pajk.

Allegheny, Pa., Mat. Klarič.

Export, Pa., John Prostor.

Braddock, Pa., John Ogrin.

Unity Sta., Pa., Jos. Škerl.

Pittsburgh, Pa., Ig. Magister.

4734 Hatfield St.

Johnstown, Pa., Frank Gabrenja, 800 Broad St.

Forest City, Pa., Frank Leben.

Cleveland, O., Frank Sakser.

podružnica, 6104 St. Clair Ave.

Lorain, O., John Kumse, 1935 1935 E. 29 St.

Bridgeport, O., Frank Hocher.

Barberton, O., Alojzij Balant, 1112 Sterling Ave.

Cleveland, O., Chas. Karlinger, 3942 St. Clair Ave.

Chicago, Ill., Frank Jurjovec, 1801 W. 22 St.

So. Chicago, Ill., Frank Cherne, 9534 Ewing Ave.

Waukegan, Ill., Frank Petkovsek, 800 Broad St. — Mat. Ogrin, 830 10. St.

La Salle, Ill., Mat. Komp, 1026 Main St.

Springfield, Ill., Mat. Barborič, 1504 S. 15. St.

Pittsburg, Kan., J. Škerljanc.

Kansas City, Kan., Alois Derhar, 338 N. 5. St.

Calumet, Mich., Math. Kobe, 420 7. St.

Milwaukee, Wis., John Vodovnik 342 Reed St. — Frank Železnik, 313 Grove St. — Jos. Tratnik, 268 1. Ave.

West Allis, Wis., Frank Skok, 438 52. St.

Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245 Santa Fe Ave. — Math. Grahek, 1201 S. Santa Fe Ave.

Leadville, Colo., Frank Zaitz, 514 W. Chestnut St.

Ely, Minn., John Genž.

Gilbert, Minn., L. Vessel.

Rock Springs, Wyo., A. Justin.

San Francisco, Cal., J. Laushin, 2110 19. St.

Oregon City, Ore., M. Justin.

Black Diamond, Wash., Gregor Porenta.

Ravensdale, Wash., Jak. Bamšak.

Tudi starokrajske Pratike so dobiti pri gori imenovanih.

VINKO ARKO.

Od mene je odšel še leta 1912 meseca februarja. Moj mož mu je postal denar za karto ter je še vedno dolžan \$40, in ko je odpotoval od tu v Barberton, O., dala sem mu jaz še \$5 za vožnjo. Čudno pa je, da je prišel v Barberton, O., menjal desetak, posebeno še zato, ker je pri njegovem odhodu zmanjkal mojemu boardjardnu. Franku Hitti \$30, kateri sedaj sumnja, kakšen je mogel desetak menjati, če ni imel pri odhodu niti dovolj denarja za vožnjo. — Prosim enjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznami, za kar mu budem zelo hvaljen. On mi je sicer pisal iz Kansas City, toda ni navedel svoj naslov.

Johana Koren, 125 Verby Ave., Newark, Ohio. (21-22-1)

POZOR ROJAKI!

Varujte se tu naslikanega

KRETANJE PARNIKOV
EDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJA	V
Niagara.....jan.	24	Havre
Rus-ia....."	24	Liban
Kai, Fr. Jos. I.	2	Trst - Fiume
voordam....."	28	Rotterdam
Le Savoie....."	28	Havre
Vaderland....."	28	Asterdam
Compas....."	28	Liverpool
Gr. & Wa. der ee....."	29	Hamburg
Cedric....."	29	Liverpool
Masic....."	30	Southampton
Rechambas....."	31	Havre
G. Washington.....ebr.	31	Bremen
Olympic (novi)	31	Liverpool
France....."	31	Havre
Germany....."	4	Antwerpen
Kroonland....."	4	Hamburg
Pretoria....."	7	Southampton
New York....."	7	Liban
Car....."	7	Fiume
Martha Washington....."	7	Bremen
Bremen....."	10	Rotterdam
Potsdam....."	10	Havre
La Provence....."	11	Antwerpen
Finland....."	11	Antwerpen

Gide cene za parobrodne liste in v vsa druga pojasnila obrnite se na:

Frank Sakser,
22 Cortlandt St., New York City.

Rad bi zvedel za svojega prijatelja PETRA PREZELJA. Pred enim in pol letom je bil v Mineral, Kan., in sedaj ne vem, kje se nahaja, zato ga prosim če boste brali ta oglas, da se javi svojemu prijatelju. — Tom Taučar, Box 615, Red Lodge, Mont. (21-22-1)

Rad bi zvedel za svojega bratranca FRANKA LEVSTEKA podomača Škampeta. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznami, ali naj se pa sam oglasi. — John Levstik (Jaksule), P. O. Box 85, Norwich, Pa. (22-24-1)

Rad bi zvedel za svojega bratranca FRANKA LEVSTEKA podomača Škampeta. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznami, ali naj se pa sam oglasi. — John Levstik (Jaksule), P. O. Box 85, Norwich, Pa. (22-24-1)

Humoristične razglede in motivi slovenskih narodnih pesmi; 1 ducat... Slovenia Publ. Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Rad bi zvedel za svojega prijatelja PETRA PREZELJA. Pred enim in pol letom je bil v Mineral, Kan., in sedaj ne vem, kje se nahaja, zato ga prosim če boste brali ta oglas, da se javi svojemu prijatelju. — Tom Taučar, Box 615, Red Lodge, Mont. (21-22-1)

Humoristične razglede in motivi slovenskih narodnih pesmi; 1 ducat... Slovenia Publ. Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Humoristične razglede in motivi slovenskih narodnih pesmi; 1 ducat... Slovenia Publ. Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Humoristične razglede in motivi slovenskih narodnih pesmi; 1 ducat... Slovenia Publ. Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Humoristične razglede in motivi slovenskih narodnih pesmi; 1 ducat... Slovenia Publ. Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Humoristične razglede in motivi slo

